UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Breuiarius Moguntiu[m]

[Straßburg], [ca. 1500]

Lect[i]o tertia

urn:nbn:de:hbz:466:1-31634

Visual Library

illos ex adipe frumenti Et de
petra melle ſaturauit eos all'a
D eus qui glorioſum Coll'a
corporis et ſanguinis dñi nr̃i ieſu
chriſti nobiſcũ myſterium ma
nere voluiſti da nobis q̃ſumꝰ
eius pñtiã corporalem ita vene-
rari in terris vt de eius viſiõe
gaudere mereamur in cel' Per
eundem. Sic ſuabit comple
toriũ p octauã. Ad matutiñ.
Inuit. Chriſtũ regẽ adore-
mus dñantem gẽtibꝰ Qui ſe
manducantibus dat ſpiritus
pinguedinem. ps. Venite ex
ultemus. In primo noctur. ã.
Fructum ſalutiferũ guſtandũ
dedit dñs mortꝭ ſue tempore.
ps. Beatus vir. añ A fructu
frumenti vt ã. ps. Cũ inuo-
carem. añ. Cõione calicis vt
ſupra. ps. Cõſua. ℣. Panez
celi dedit eis Panem angelo
rum manducauit homo all'a
I Mmenſa diuĩe Lcõ. I.
largitatis beneficia ex-
hibita populo chriſtiano ine-
ſtimabilem conferũt ei digni-
tatem. nec eſt aut fuit aliquã-
do tam grauis natio que ha-
beat deos approinquãtes ſibi ſi
cut adeſt nobis ds nr̃. Vnige
nitus ſiquidem dei filius ſue
diuinitatis volens nos eẽ pti
cipes noſtrã naturã aſſũpſit.
vt homines deos facerz factꝰ
homo. Et hoc inſup quod de
noſtro aſſumpſit totũ nob cõ-
tulit ad ſalutẽ. Tu. R. Im-
molabit hedum multitudo fi
liorum iſrael ad veſpam paſce
Et edẽt carnes et azymos pa
nes. ℣. Paſca nr̃m immola-
tus eſt chriſtꝰ itaq; epulemur
in azymis ſinceritatis et veri-
tatis. Et edent. Lectio ij.
C orpus nanq; ſuũ p̱ noſtra
reconciliatione in ara crucis
hoſtiam obtulit deo patri ſan
guinem ſuum fudit in preciũ
ſimul et lauacrum vt redemp
ti a miſerabili ſeruitute a peccatꝭ
omnibus mũdaremur. Et vt
tanti beneficij iugis in nobis
maneret memoria corpus ſuũ
in cibum et ſanguinem ſuum
in potum ſub ſpecie panis et
vini ſumendum fidelibus de
reliquit. Tu aũt. R. Come-
detis carnes et ſaturabimini
panibus Iſte eſt panis quez
dedit vobis dominus ad ve-
ſcendũ. ℣. Non moyſes dedit
vobis panez de celo ſed pater
meus dat vobis panem de ce
lo verũ. Iſte eſt. Lectõ tertia
O precioſum ⁊ admirãdum
conuiuiũ ſalutiferũ ⁊ om̃i ſuaui
tate repletũ. Quid hoc ſacra-
mento mirabilius. In ipſo na
q; panis et vinum in corpus
chriſti ⁊ ſanguinem ſubſtanti
aliter cõuertunt. Ideoq; chri
ſtus deꝰ ⁊ homo perfectus ſub
modici panis ſpẽ continetur.
Manducat itaq; a fidelibꝰ

ſed minime lacerat᷑: quinimo
diuiſo ſacramento integer ſub
qualibet diuiſionis parte pſe
uerat. Tu. ℟. Reſpexit hely/
as ad caput ſuum ſubcinerici
um panē qui ſurgēs comedit
⁊ bibit. Et ambulauit in for/
titudīe cibi illius vſqꝫ ad mō
tem dei. ℣. Si quis mandu
cauerit ex hoc pane viuet ī e/
ternum. Et. Gloria. Et. In ſe
cundo nocturn̄ anti. Memor
ſit dominus ſacrificij noſtri: ⁊
holocauſtum nr̄m pingue fiat
ps. Exaudiat te. an̄. Parat᷑
nobis menſa dn̄i aduerſꝰ om
nes qui tribulant nos. pſalm̄
Dn̄s regit. an̄. In voce exul/
tationis reſonēt epulantes in
menſa dn̄i. ps. Quemadmo
dum. ℣. Cibauit illos ex adi
Accidentia enī Lctõ iiij. pe.
ſine ſubiecto in eodem exiſtūt
vt fides locū̄ habeat: dum vi/
ſibile inuiſibiliter ſumitur ali
ena ſpecie occultatum ⁊ ſenſꝰ
a deceptōe immunes reddan
tur qui de accidentibus iudi
cant ſibi notis. Nullum enī
ſacramentum eſt iſto ſalubriꝰ
quo purgantur peccata virtu
tes augentur ⁊ mens omniū
ſpūalium cariſmatum abūdā
tia impinguat᷑. Offertur ī ec
cleſia ꝓ viuis ⁊ mortuis vt oī
bus proſit qḋ ē ꝑ ſalute omni
um inſtitutum. Tu autē do/
mine miſere nobis. Deo. ℟.

Panis quem ego dabo caro
mea ē pro mundi vita litiga/
bāt ergo iudei dicētes Quō
pōt h̄ nob̄ dare carnē ſuā ad
manducandū. ℣. Locutus ē
populus contra dn̄m aīa nr̄a
nauſeat ſuper cibo iſto leuiſſi/
mo. Quō pōt. Lectio v.
Suauitatē deniqꝫ huius ſa/
cramēti nullus exprimere ſuf
ficit per quod ſpiritualis dul
cedo in ſuo fonte guſtatur ⁊ re
colitur memoria illius quam
in ſua paſſione chriſtus mon/
ſtrauit excellentiſſime chari/
tatis. Unde vt artius huius
charitatis immenſitas cordibꝫ
infigeret᷑ fideliū ī vltima cena
quādo paſca cū diſcipulis ce/
lebrato tranſiturus ex h̄ mun
do erat ad pr̄em hoc ſacramē
tum inſtituit tanq̃ paſſionis
ſue memoriale perhenne figu
rarum veterum impletiuū mi
raculoꝝ ab ipō factoꝝ maxi/
mum et de ſua contriſtatꝭ ab
ſentia ſolatium ſingulare Tu
autem domine miſere nobis.
℟. Cenantibus illis accepit
ieſus panem ⁊ bn̄dixit ac fre/
git deditqꝫ diſcipulis ſuis et
ait. Accipite ⁊ comedite hoc
eſt corpus meum. ℣. Dixerūt
viri tabernaculi mei quis det
de carnibus eiꝰ vt ſaturemur
Accipite et comedite Le. vi.
Conuenit itaqꝫ deuotionē
fidelium ſolenniter recolere

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN